

Forskningsfriheden er sikret. Det står tydeligt, også i betænkningsskildringen, i de spørgsmål/svar, der er optrykt, det står i selve loven i §§ 2, 10 og 17. Der er intet at komme efter på det område.

Om det er spørgsmål, hr. Jesper Langballe ser, ved jeg ikke, men noget fungerer i hvert fald ikke i forhold til denne her dialog. Der er ingen lydhørhed over for det.

Når vi taler om de eksterne bestyrelser, så er pointen, at bestyrelsen jo ikke skal opfattes som en interessekonflikt, men som et interessefællesskab, og der er det altså også vigtigt at holde fast i, at udpegningen af den første bestyrelse jo foretages af universitetet selv. Det er hele implementeringen af lovgivningen og det arbejde, der ligger fremover, der er utrolig vigtigt, og dér har vi selvfølgelig alle sammen et ansvar, universiteternes ledelse, de studerende ikke mindst, de ansatte og også os i forligskredsen, og jeg håber også, at andre vil være interesserede i implementeringen af denne her helt fantastiske lovgivning.

Kl. 9.25

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er pænt af fru Bodil Kornbek, at hun alligevel vil give mig chancen, selv om jeg er uden for pædagogisk rækkevidde.

Jeg må så sige, at jeg faktisk aldrig nogen sinde har oplevet en universitetsdiskussion, hvor fru Bodil Kornbek overhovedet røbede med ét eneste ord, at hun havde sat sig ind i det, vi diskuterer.

Jeg vil sige til de bemærkninger – og det var sådan set det eneste, der var, nemlig det med interessefællesskab og ikke interessegruppe – at er det ikke altid det, man siger, når man vil herske: Det her er skam et fællesskab, vi afgør det i en dialog?

Må jeg gøre fru Bodil Kornbek opmærksom på, hvis hun har tid til at høre efter den lidt tungnemme elev, at det ikke giver nogen mening at tale om interessefællesskab, al den stund forligskredsen forhindrede de akademiske råd i at udtale sig om andet end akademiske spørgsmål. Til trods for at de akademiske råd jo ikke har nogen beslutningsret, så måtte de ikke engang høres om spørgsmål f.eks. om budgetter, som lå uden for de akademiske spørgsmål. Og så taler man om interessefællesskab. Ja, godmorgen!

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Hr. Jesper Langballe kan være helt tryk, for som medlem af et af forligspartierne, hvilket Dansk Folkeparti jo netop ikke er, så har jeg sat mig ind i stoffet. Det synes jeg også at jeg under førstebehandling i min ordførertale gav udtryk for. Under førstebehandlingen kan jeg tydeligt huske, at hr. Jesper Langballe til gengæld var lidt på gatis. Men lad os nu endelig ikke trampe rundt i det.

Bestyrelsen for universiteterne er et interessefællesskab. Universiteterne har heldigvis indflydelse, for det er dér, ekspertisen også er, så der er altså ikke noget at komme efter.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Som debatten udvikler sig, kan man blive i tvivl om, hvorvidt det er klogt at bede om ordet, men alligevel. Hr. Morten Homann og hans kampefælle og tro væbner, hr. Langballe fra Dansk Folkeparti, taler jo direkte imod bedre vidende. Og det bliver ikke mere rigtigt, når de herrer bliver skingre og omtaler modstandere på en nedværdigende måde bl.a. ved at omtale Venstres ordfører, udvalgsformanden, som en gås. Den debatform vil jeg simpelt hen ikke deltage i.

Jeg vil bare her kort og lakonisk slå fast, hvad jeg slog fast allerede under førstebehandlingen, at forskningsfriheden er et kernepunkt for Det Konservative Folkeparti. Vi kunne ikke drømme om at medvirke til en lovgivning, som indskrænker forskningsfriheden. Det er påvist under førstebehandlingen, under udvalgsbehandlingen, det er påvist i lovbetænkninger, i betænkningsskildringer, i paragraffer, at forskningsfriheden er garanteret. Faktisk har den fået bedre vilkår med den lovgivning, vi står i begreb med at vedtage.

Dertil kommer, at skulle nogen af disse vanvittige spørgsmål, Dansk Folkeparti og SF i forning ser for sig, blive til noget, der bare minder om virkelighed, så har vi et massivt flertal, der fra Folketingets talerstol og under forhandlingerne har garanteret, at vi griber ind, sekundet efter at det må blive påvist.

Så forskningsfriheden er der ingen grund til at bekymre sig om. Derfor vil jeg bede om, at man relativt hurtigt vender tilbage til sagens materie fremfor at kaste sig over hinanden med nedværdigende bemærkninger. Det er vores tid alligevel for kort til.